

Medlem ogsaa se, naar han læser sin Tale i Fortrykket og senere i den rentrykte Rigsdagstidende. Jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at disse Ekspeditionssekretærhonorarer ere bevilgede et for et af Rigsdagen efter at være foreslaaede, som Regel vistnok paa det forelagte Finanslovsforslag. De ere ikke listede ind og ikke givne ved en Ministerresolution, men foreslaaede som Regel paa Finanslovsforslaget og motiverede ved Anmærkningerne om Efteraaret den første Tirsdag i Oktober, og intet er givet uden udtrykkelig Bevilling. Jeg henstiller til det ærede Medlem at se sin Tale efter, og han vil finde, at hans Ord ere formede saaledes, at man kunde misforstaa dem, som om det blandt andet var disse Honorarer, som alene støttede sig til en Ministerresolution, og at den senere Udtalelse understreger denne Misforstaaelse. Jeg vil sige om den Sag, at jeg skal lade det være mig magtpaaliggende, for saa vidt mit Ministerium angaar, at handle i Overensstemmelse med Finanslovkommissionens Indstilling, og jeg ønsker at læse denne Indstilling op her. Den er ganske kort, og netop fordi den er saa fortræffelig i sin Form og sit Indhold, synes jeg, den bør staa i Rigsdagstidende. Kommissionen skriver: „Der stræbes hen imod, at Honorarerne inddrages ved Ledighed i de paagældende Stillinger eller ved paagældende Indehavers Overgang til højere Embedsstilling. Alle Honorarer bør fremtidig støtte sig til Hjemmel enten i den almindelige Lovgivning eller paa Finansloven, saaledes at de bevilges til en bestemt Person eller Indehaver af en bestemt angiven fast Stilling. Hvor saadan Hjemmel ikke findes, bør den skaffes til Veje. Honorarer, som udbetales for Arbejde, der naturligt henhører under den paagældendes Embedsvirksomhed, inddrages. Honorarer, der udbetales for udført Revisionsarbejde“ . . . det sidste er mere detailleret, jeg henviser her kun til de tre første Punkter, som fastslaa Standpunktet i al Almindelighed, og slutter mig ganske dertil. Men idet jeg gør det, kan jeg ikke undlade at bemærke, at jeg nærer overordentlig megen Tvivl om, at man, hvis den høje Rigsdag vilde stryge alle de Honorarer, som Finansudvalget i sin foreløbige Betænkning havde sat Mærke ved, derved vilde naa noget tilfredsstillende Resultat. Det blev ikke billigere, og det Arbejde, for hvilket disse Honorarer ere udbetalte, blev sikkert ikke bedre gjort ved, at man kommer bort fra Honorarer til de Personer, der nu sidde indé med dem for det Arbejde, der er dem

betroet. Det beder jeg bemærket, at Honorarlønninger ikke saa afgjort ere af det onde, at man, fordi man i Finanslovsforslagets Anmærkninger støder paa en Forklaring af, at der findes et Honorarbeløb, og til hvem det er givet, saa straks skal sige: Oho, paa Jagt efter det, væk med Honoraret, Manden, som har det, maa kvitte o. s. v. Man maa ikke tro, at dermed gør man altid en god og fortjenstfuld Gerning. Jeg er endog tilbøjelig til at tro, at meget af det Arbejde, her er Tale om, og som er honorarlønnet, bliver dyrere, men om det bliver bedre udført, er for mig et overordentlig stort Spørgsmaal. Jeg er i al Almindelighed enig i de Betragtninger, som ere fremsatte i Betænkningen, at man skal se at fjerne saa meget som muligt og hensigtsmæssigt ved Stillingens Ledighed eller ved vedkommendes Oprykning; endelig skal der i alt Fald, hvor der overhovedet er Mulighed derfor, straks søges finansiell Hjemmel for Honorarbeløbets Anvendelse. Jeg siger: hvor der overhovedet er Mulighed derfor, thi der er Tilfælde, hvor denne Mulighed er udelukket; men for saa vidt mit Budget angaar, er jeg selvfølgelig rede til til enhver Tid at staa til Ansvar for de Honorarbeløb, som jeg lader udbetale for særlige Arbejder. Og jeg tror heller ikke, at der paa noget Punkt indenfor dette Omraade er begrundet Anledning til Kritik. Der kan være et, to, tre Honorarspørgsmaal, om hvilke man kan sige, at havde de ikke været anviste, burde de heller ikke fremtidig blive det — det er en Sag for sig; men i det store og hele tror jeg ikke, der er nogen stærk Anledning til at angribe Landbrugsministeriets Budget for disse Honorarer efter hele den Betragtning, som har været raadende baade i Ministeriet og paa Rigsdagen. Rigsdagen har jo ikke været uvidende om disse Honorarer, hvad man næsten skulde tro, naar man hører og læser i Bladene om hele denne Sag. Dertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg i Almindelighed takker Finansudvalget for den Stilling, det har indtaget til mit Budget. Jeg beklager dog, at det har skaaret de 5,000 Kr. til Foreningen „Arbejdet adler“ bort; jeg havde gerne set, at det havde ladet dette beskedne Beløb, som er krævet een Gang for alle, staa. De Ændringer, det ellers har gjort i Forhold til mit Budget, skal jeg naturligvis med Sindsro finde mig i at se gennemførte.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Da det ikke vil være muligt at til-